

ผลการวิจัยและวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นการวิจัยเชิงบรรยายเพื่อหาความสัมพันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่ ความรู้เรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ทักษะต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน ความเชื่ออำนาจในตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกและสภาพแวดล้อม ได้แก่ นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุข ในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน การฝึกอบรม สิ่งแวดล้อมในการทำงาน การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตลักษณะภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ได้แก่ ความเครียดและแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ศึกษาสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน วุฒิการศึกษาเดิม สถานภาพสมรส และระยะเวลาปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางและ 5) ศึกษาตัวแปรจากปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยภายนอก ปัจจัยจิตลักษณะภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันและปัจจัยทางชีวสังคมที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ได้ศึกษาการทำนาย โดยตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพียงตัวแปรเดียว ประชากรที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 124 คน สามารถเก็บข้อมูลได้จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของประชากรทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติวิเคราะห์ (Analytical Statistical) ดังนี้ ข้อมูลชีวสังคมนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคมกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจ

ฉุกเฉินระดับกลาง โดยทดสอบค่า Chi-Square (χ^2 -test) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยภายนอกและสภาพแวดล้อมปัจจัยจิตลักษณะภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และวิเคราะห์ตัวแปรทำนายพฤติกรรมกรปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง โดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) วิธี Stepwise Method และสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) คือค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการวิเคราะห์สถิติทั้งหมดนี้ ได้กระทำโดยรวมในแต่ละตอน เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ชัดเจนที่สุด

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางชีวสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ตารางที่ 1 ลักษณะทางชีวสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n=124)		
ลักษณะทางชีวสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	86	69.36
หญิง	38	30.64
2. อายุ		
20-30 ปี	81	65.32
31-40 ปี	41	33.06
41-47 ปี	2	1.62
$\bar{X}$ = 29.29	S.D. = 5.81	สูงสุด = 47 ปี
		ต่ำสุด = 20 ปี

ตารางที่ 1 (ต่อ)

			(n=124)
ลักษณะทางชีวสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
3. รายได้ต่อเดือน			
4,000- 9,999 บาท	72	58.06	
10,000-14,999 บาท	38	30.65	
15,000 บาท ขึ้นไป	14	11.29	
$\bar{X} = 9,695$ S.D. = 4,131.23 สูงสุด = 31,230 บาท ต่ำสุด = 4,000 บาท			
4. วุฒิการศึกษา			
มัธยมศึกษาตอนปลาย / เทียบเท่า	38	30.64	
อนุปริญญา / เทียบเท่า	86	69.36	
5. สถานภาพสมรส			
โสด	72	58.06	
คู่	43	34.68	
หม้าย / หย่า / แยก	9	7.26	
6. ระยะเวลาปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน			
0.7- 1 ปี	15	12.09	
1 ปี – 2 ปี	40	32.26	
3 ปี – 10 ปี	69	55.65	
$\bar{X} = 3.50$ S.D. = 2.47 สูงสุด = 10 ปี ต่ำสุด 7 เดือน			

จากตารางที่ 1 ลักษณะทางชีวสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. เพศ พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 69.36 และร้อยละ 30.64 เป็นเพศหญิง
2. อายุ พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 65.32 รองลงมาเป็น 31-40 ปี ร้อยละ 33.06 และอายุ 41-47 ปี ร้อยละ 1.62
3. รายได้ต่อเดือน พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.06 มีรายได้ 4,000- 9,999 บาท รองลงมา ร้อยละ 30.65 มีรายได้เฉลี่ยในช่วง 10,000 – 14,999 บาท ร้อยละ 11.29 มีรายได้เฉลี่ยในช่วง 15,000 บาทถึง 31,230 บาท
4. วุฒิการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.36 มีวุฒินุปรียญ/เทียบเท่า และร้อยละ 30.64 มีวุฒิการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า
5. สถานภาพสมรส พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในโรงพยาบาลศูนย์ ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.06 สถานภาพโสด รองลงมา ร้อยละ 34.68 มีสถานภาพคู่ และร้อยละ 7.26 สถานภาพ หม้าย / หย่า / แยก
6. ระยะเวลาในการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.65 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 3 ปี – 10 ปี ร้อยละ 32.26 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1 ปี – 2 ปี และร้อยละ 12.09 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 0.7 - 1 ปี

ตอนที่ 2 ลักษณะของตัวแปรที่ทำการศึกษา

ประกอบด้วยปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยภายนอกและสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านจิตลักษณะภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน

ตอนที่ 2.1 ปัจจัยภายในตัวบุคคล ของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่

- 2.1.1 ความรู้เรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง
- 2.1.2 ทักษะคิดต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
- 2.1.3 การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน
- 2.1.4 ความเชื่ออำนาจในตน

สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำมาเป็นเกณฑ์การพิจารณาแบ่งระดับตัวแปร ในส่วนนี้ ดังนี้

ระดับสูง	มีค่าคะแนนระหว่างมากกว่า	$\bar{X} + \frac{1}{2}$ S.D. ถึงคะแนนสูงสุด
ระดับปานกลาง	มีค่าคะแนนระหว่าง	$\bar{X} \pm \frac{1}{2}$ S.D.
ระดับต่ำ	มีค่าคะแนนระหว่างคะแนนต่ำสุดถึงน้อยกว่า	$\bar{X} - \frac{1}{2}$ S.D.

รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 2 – 5

2.1.1 ความรู้เรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง หมายถึง การเรียนรู้ถึงการปฏิบัติงานในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่สามารถช่วยเหลือผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ณ. จุดเกิดเหตุ ได้ตามลักษณะการทำงานของระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน โดยทั่วไปการวัดความรู้ใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม ให้เลือกตอบ 3 ข้อ ใช่, ไม่ใช่, ไม่ทราบ จำนวน 31 ข้อ มีคะแนนอยู่ระหว่าง 20 - 30 คะแนน โดยมีเกณฑ์ การให้คะแนน คือ ตอบใช่ ได้ 1 คะแนน ตอบไม่ใช่หรือไม่ทราบได้ 0 คะแนน ค่าพิสัยคะแนนจริง (ต่ำสุด – สูงสุด) เท่ากับ 10 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวม ($\bar{X}$) คือ 25.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คือ 2.46 คะแนนสูง แสดงว่าเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินมีความรู้ในการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินที่สามารถช่วยเหลือผู้ป่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน ณ. จุดเกิดเหตุของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในระดับสูง

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนาค่าร้อยละแบ่งเป็น 3 ระดับ โดยการใช้เกณฑ์การแบ่งดังกล่าวข้างต้นได้ระดับความรู้ ดังนี้

มีความรู้ระดับสูง	คือ	ได้คะแนนระหว่าง	26.51 ถึง	30.00 คะแนน
มีความรู้ระดับปานกลาง	คือ	ได้คะแนนระหว่าง	24.05 ถึง	26.50 คะแนน
มีความรู้ระดับต่ำ	คือ	ได้คะแนนระหว่าง	20.00 ถึง	24.04 คะแนน

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงไว้ใน ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของระดับความรู้เรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)		
ระดับความรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (26.51 – 30.00)	12	9.68
ระดับปานกลาง (24.05 – 26.50)	96	77.41
ระดับต่ำ (20.00 – 24.04)	16	12.91

$\bar{X} = 25.26$ S.D. = 2.46   สูงสุด = 30.00   ต่ำสุด = 20.00

จากตารางที่ 2 พบว่าเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความรู้ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 77.41 รองลงมา มีความรู้ระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 12.91 และร้อยละ 9.68 ที่มีความรู้ในระดับสูง ตามลำดับ

2.1.2 ทักษะต่อการปฏิบัติงานในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ตัวแปรนี้มีข้อคำถาม จำนวน 27 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 67 – 100 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด – สูงสุด) เท่ากับ 33 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 85.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 6.05 ค่าคะแนนสูง แสดงว่ามีทัศนคติต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง อยู่ในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับทัศนคติต่อการปฏิบัติงานบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง 88.96 ถึง 100.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง 81.93 ถึง 88.95	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง 67.00 ถึง 81.92	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ทักษะคิดต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉิน ระดับกลาง

(n = 124)		
ระดับทัศนคติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (88.96 – 100.00)	47	37.90
ระดับปานกลาง (81.93 – 88.95)	45	36.29
ระดับต่ำ (67.00 – 81.92)	32	25.81

$$\bar{X} = 85.43 \quad S.D. = 6.05 \quad \text{สูงสุด} = 100.00 \quad \text{ต่ำสุด} = 67.00$$

จากตารางที่ 3 พบว่าเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 37.90 รองลงมา มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 36.29 และระดับต่ำ ร้อยละ 25.81 ตามลำดับ

2.1.3 การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ตัวแปรนี้มีข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 53 – 78 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด – สูงสุด) เท่ากับ 25 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 65.30 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 6.06 ค่าคะแนนสูง แสดงว่ามีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง 68.33	ถึง 78.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง 62.28	ถึง 68.32	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง 53.00	ถึง 62.27	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉิน ระดับกลาง

(n = 124)		
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง(68.33 - 78)	38	30.65
ระดับปานกลาง (62.28 - 68.32)	42	33.87
ระดับต่ำ (53.00 - 62.27)	44	35.48

$$\bar{X} = 65.31 \quad S.D. = 3.03 \quad \text{สูงสุด} = 78.00 \quad \text{ต่ำสุด} = 53.00$$

จากตารางที่ 4 พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ส่วนใหญ่มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ในการออกปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน อยู่ในระดับต่ำร้อยละ 35.48 ในขณะที่เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการออกปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 33.87 และระดับสูง ร้อยละ 30.65 ตามลำดับ

2.1.4 ความเชื่ออำนาจในตน ในการปฏิบัติงานในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ตัวแปรนี้มีข้อคำถาม จำนวน 11 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 25 – 37 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด – สูงสุด) เท่ากับ 12 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 31.28 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.31 ค่าคะแนนสูง แสดงว่า มีความเชื่ออำนาจในตนในการปฏิบัติงานในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับการเชื่ออำนาจในตนในการปฏิบัติงานในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง 32.43	ถึง	37.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง 30.14	ถึง	32.42	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง 25.00	ถึง	30.13	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเชื่ออำนาจในตนในการปฏิบัติงานในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ของเจ้าหน้าที่
เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)

การเชื่ออำนาจในตน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (32.43 – 37.00)	36	27.04
ระดับปานกลาง (30.14 - 32.42)	43	36.29
ระดับต่ำ (25.00 - 30.13)	45	36.69

$\bar{X} = 31.28$ S.D. = 2.31   สูงสุด = 37.00   ต่ำสุด = 25.00

จากตารางที่ 5 พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ส่วนใหญ่มีความเชื่ออำนาจในตนในการปฏิบัติงานในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 36.67 รองลงมาเป็นการรับรู้ความสามารถตนเอง ในระดับปานกลางร้อยละ 36.67 และในระดับสูง ร้อยละ 27.04 ตามลำดับ

ตอนที่ 2.2 ปัจจัยภายนอกและสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 2.2.1 นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงาน
ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

ตอนที่ 2.2.2 การฝึกอบรม

ตอนที่ 2.2.3 สิ่งแวดล้อมในการทำงาน

ตอนที่ 2.2.4 การได้รับข้อมูลข่าวสาร

ตอนที่ 2.2.5 การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคม

สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำมาเป็นเกณฑ์การพิจารณาแบ่งระดับตัวแปร ดังนี้

ระดับสูง   มีค่าคะแนนระหว่างมากกว่า $\bar{X} + \frac{1}{2}$ S.D. ถึงคะแนนสูงสุด
 ระดับปานกลาง   มีค่าคะแนนระหว่าง $\bar{X} \pm \frac{1}{2}$ S.D.
 ระดับต่ำ   มีค่าคะแนนระหว่างคะแนนต่ำสุดถึงน้อยกว่า $\bar{X} - \frac{1}{2}$ S.D.

รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวไว้ใน ตารางที่ 6-10

2.2.1 นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อช่วยผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ลดอัตราการเสียชีวิต ความพิการ อันเกิดจากการดูแลที่ล่าช้า การเคลื่อนย้ายผิดวิธี การนำส่งโรงพยาบาลไม่เหมาะสม ตัวแปรนี้มีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 27 – 40 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด – สูงสุด) เท่ากับ 13 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 33.39 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.16 ค่าคะแนนสูง แสดงว่าเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางเข้าใจนโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

ค่าคะแนนการแบ่งระดับการเข้าใจนโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง	34.98	ถึง	40.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	31.83	ถึง	34.97	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	27.00	ถึง	31.82	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 6

ตารางที่ 6 นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)		
นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (34.98-40.00)	45	36.29
ระดับปานกลาง (31.83 - 34.97)	41	33.07
ระดับต่ำ (27.00 - 31.82)	38	30.64

$\bar{X} = 33.39$ S.D. = 3.16   สูงสุด = 40.00   ต่ำสุด = 27.00

จากตารางที่ 6 พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ส่วนใหญ่เข้าใจนโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงร้อยละ 36.29 ในขณะที่เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางที่มีความเข้าใจในระดับกลาง ร้อยละ 33.07 ระดับต่ำ ร้อยละ 30.64 ตามลำดับ

2.2.2 การฝึกอบรม หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทักษะเกี่ยวกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินเพิ่มเติมหลังจากจบการศึกษาเวชกิจฉุกเฉินระดับกลางก่อนเข้าทำงาน ตัวแปรนี้มีข้อคำถาม จำนวน 8 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 3-8 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด-สูงสุด) เท่ากับ 5 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 6.95 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.20 ค่าคะแนนสูง แสดงว่า มีการฝึกอบรมเพิ่มเติมในการปฏิบัติงานในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง	7.55	ถึง	8.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	6.36	ถึง	7.54	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	3.00	ถึง	6.35	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)		
การฝึกอบรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (7.55 – 8.00)	56	45.16
ระดับปานกลาง (6.36 – 7.54)	26	20.96
ระดับต่ำ (3.00 – 6.35)	42	33.88

$$\bar{X} = 6.95 \quad S.D. = 1.20 \quad \text{สูงสุด} = 8.00 \quad \text{ต่ำสุด} = 3.00$$

จากตารางที่ 7 พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมทักษะเกี่ยวกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (หลัง) จากจบการศึกษาเวชกิจฉุกเฉินระดับกลางก่อนเข้าทำงาน อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 45.16 รองลงมา ระดับต่ำร้อยละ 33.88 และร้อยละ 20.96 อยู่ในระดับกลาง

2.2.3 สิ่งแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน ได้แก่ สถานที่ตั้งของสำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินแยกออกเป็นอิสระจากห้องอุบัติเหตุ และ ฉุกเฉินหรืออยู่ในห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินรวมทั้งรถพยาบาลฉุกเฉิน อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ตัวแปรนี้มีข้อคำถาม จำนวน 17 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 41 – 62 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด-สูงสุด) เท่ากับ 21 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 51.92 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.40 ค่าคะแนนสูงแสดงว่ามีสิ่งแวดล้อมในการทำงานดี

ค่าคะแนนการแบ่งระดับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง	54.92	ถึง	62.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	49.72	ถึง	54.91	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	41.00	ถึง	49.71	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงใน ตารางที่ 8

ตารางที่ 8 สิ่งแวดล้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)		
สิ่งแวดล้อมในการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (54.92 – 62.00)	33	26.61
ระดับปานกลาง (49.72 - 54.92)	57	45.97
ระดับต่ำ (41.00 - 49.71)	34	27.42

$$\bar{X} = 51.92 \quad S.D. = 4.40 \quad \text{สูงสุด} = 62.00 \quad \text{ต่ำสุด} = 41.00$$

ตารางที่ 8 พบว่า สิ่งแวดล้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ส่วนใหญ่สิ่งแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 45.97 รองลงมาในระดับต่ำ ร้อยละ 27.42 และอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 26.61 ตามลำดับ

2.2.4 การได้รับข้อมูลข่าวสาร หมายถึง ข้อมูลหรือข่าวสารที่เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ได้รับจากหน่วยงานภายในและภายนอกองค์กร เกี่ยวกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ตัวแปรนี้มีข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ โดยมีค่าคะแนน ระหว่าง 21 – 71 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด - สูงสุด) เท่ากับ 50 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 29.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.93 ค่าคะแนนสูงสุด แสดงว่า มีการได้รับข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานภายในและภายนอกองค์กรเกี่ยวกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง	31.83	ถึง	71.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	26.90	ถึง	31.82	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	21.00	ถึง	26.89	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงใน ตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)		
การได้รับข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (31.83 – 71)	27	21.78
ระดับปานกลาง (26.90 – 31.82)	70	56.44
ระดับต่ำ (21.00 – 26.89)	27	21.78

$$\bar{X} = 29.37 \quad S.D. = 4.93 \quad \text{สูงสุด} = 71.00 \quad \text{ต่ำสุด} = 21.00$$

จากตารางที่ 9 การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ส่วนใหญ่ การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.44 รองลงมามีการได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในระดับต่ำ ร้อยละ 21.78 และในระดับสูง ร้อยละ 21.78

2.2.5 การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคม ได้แก่ พ่อ แม่ สามี ภรรยาญาติ พี่น้อง เพื่อนร่วมงาน ผู้บริหาร หมายถึง บุคคลที่เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางได้รับการยอมรับและยกย่องในสังคมจากบุคคลเหล่านี้ ตัวแปรนี้มีข้อคำถาม จำนวน 27 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 21–48 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด-สูงสุด) เท่ากับ 20 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 35.81 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 5.30 ค่าคะแนนสูง แสดงว่า มีการได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับการได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมที่เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางได้รับการยอมรับและยกย่องในสังคม

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง	38.46 ถึง	48.00 คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	33.17 ถึง	38.45 คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	21.00 ถึง	33.16 คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงใน ตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)		
การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (38.46 – 48.00)	34	27.42
ระดับปานกลาง (33.17 – 38.45)	57	45.96
ระดับต่ำ (21.00 – 33.16)	33	26.62

$$\bar{X} = 35.81 \quad S.D. = 2.65 \quad \text{สูงสุด} = 48.00 \quad \text{ต่ำสุด} = 21.00$$

จากตารางที่ 10 พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ส่วนใหญ่ได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 45.96 รองลงมาอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 27.42 และการได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมในระดับต่ำ ร้อยละ 26.62 ตามลำดับ

ตอนที่ 2.3 ปัจจัยด้านจิตลักษณะภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน หมายถึง คุณลักษณะทางจิตของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในการปฏิบัติงานในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

การวิเคราะห์ผล ใช้สถิติเชิงพรรณนาหาค่าร้อยละ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ การแบ่งดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระดับสูง} & \quad \text{คะแนนระหว่างมากกว่า } \bar{X} + \frac{1}{2} \text{ S.D. ถึง คะแนนสูงสุด} \\ \text{ระดับปานกลาง} & \quad \text{คะแนน ระหว่าง } \bar{X} \pm \frac{1}{2} \text{ S.D.} \\ \text{ระดับต่ำ} & \quad \text{คะแนนระหว่างคะแนนต่ำสุด ถึงน้อยกว่า } \bar{X} - \frac{1}{2} \text{ S.D.} \end{aligned}$$

2.3.1 ความเครียดจากการทำงาน หมายถึง เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางจะเกิดความเครียดในการปฏิบัติงานที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายแก่ผู้ป่วยและตนเอง ขณะให้การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตรายแก่ชีวิตได้ ตัวแปรนี้มีข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 31 – 51 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด-สูงสุด) เท่ากับ 20 ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 39.06 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.84 ค่าคะแนนสูง แสดงว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความเครียดในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับความเครียดจากการทำงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉิน
ระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง	39.06	ถึง	51.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	37.15	ถึง	39.05	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	31.00	ถึง	37.14	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงใน ตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความเครียดจากการทำงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับความเครียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (39.06 – 51.00)	55	44.36
ระดับปานกลาง (37.15 – 39.05)	27	21.77
ระดับต่ำ (31.00 – 37.14)	42	33.87

$$\bar{X} = 39.06 \quad S.D. = 3.84 \quad \text{สูงสุด} = 51.00 \quad \text{ต่ำสุด} = 31.00$$

จากตารางที่ 11 พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ส่วนใหญ่มีความเครียดจากการทำงานอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 44.36 อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 33.87 และอยู่ในระดับกลาง ร้อยละ 21.77 ตามลำดับ

2.3.2 แรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางได้รับสวัสดิการและค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานและได้รับการยกย่อง ชมเชย จากสังคมหรือผู้ร่วมงานทำให้มีกำลังใจและพยายามปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น ตัวแปรนี้มีข้อคำถามจำนวน 23 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 36 - 77 ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด-สูงสุด) เท่ากับ 41 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 62.42 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 7.62 ค่าคะแนนสูง แสดงว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางได้รับแรงจูงใจในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานบริการการแพทย์ฉุกเฉินของ
เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง	66.25	ถึง	77.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	58.62	ถึง	66.24	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	36.00	ถึง	58.61	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แรงจูงใจในการปฏิบัติงานบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง
(n = 124)

แรงจูงใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (66.25 – 77.00)	37	29.84
ระดับปานกลาง (58.62 – 66.24)	48	38.71
ระดับต่ำ (36.00 – 58.61)	39	31.45

$$\bar{X} = 62.41 \quad S.D. = 7.62 \quad \text{สูงสุด} = 77.00 \quad \text{ต่ำสุด} = 36.00$$

จากตารางที่ 12 พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีแรงจูงใจการปฏิบัติงานบริการการแพทย์ฉุกเฉินในระดับปานกลาง ร้อยละ 38.71 รองลงมา มีแรงจูงใจในระดับต่ำ ร้อยละ 31.45 และมีแรงจูงใจในระดับสูง ร้อยละ 29.84 ตามลำดับ

ตอนที่ 2.4 พฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในการช่วยเหลือ ผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ ประกอบด้วยพฤติกรรม ดังนี้

- 2.4.1 การรับแจ้งเหตุ
- 2.4.2 การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ
- 2.4.3 การเคลื่อนย้าย
- 2.4.4 การรายงานการปฏิบัติงาน

2.4.1 การรับแจ้งเหตุ หมายถึง เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ได้รับแจ้งทางวิทยุสื่อสาร การสั่งการก่อนออกปฏิบัติการหรือกรณีได้รับแจ้งโดยตรงที่หน่วยบริการจากญาติผู้ป่วยหรือผู้ประสบเหตุการณ์ โดยไม่ผ่านศูนย์สั่งการเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางออกปฏิบัติการก่อน และแจ้งให้ศูนย์สั่งการทราบที่หลัง เพื่อจะลงข้อมูลในการรายงานการปฏิบัติงาน ตัวแปรนี้มีข้อความจำนวน 20 ข้อ โดยมีคะแนน ระหว่าง 47-77 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด – สูงสุด) เท่ากับ 30 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 64.7 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 6.08 ค่าคะแนนสูง แสดงว่า ได้รับแจ้งเหตุ ก่อนออกปฏิบัติการในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับการรับแจ้งเหตุก่อนออกปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง	67.55	ถึง	77.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	61.48	ถึง	67.54	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	47.00	ถึง	61.47	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 13

ตารางที่ 13 การรับแจ้งเหตุก่อนออกปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)		
การรับแจ้งเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (67.55 – 77.00)	39	31.45
ระดับปานกลาง (61.48 – 67.54)	49	39.52
ระดับต่ำ (47.00 – 61.47)	36	26.03

$\bar{X}$ = 64.5   S.D. = 6.08   สูงสุด = 77.00   ต่ำสุด = 47.00

จากตารางที่ 13 พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ได้รับการแจ้งเหตุก่อนออกปฏิบัติการ ส่วนใหญ่ได้รับการแจ้งเหตุก่อนออกปฏิบัติการอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.52 รองลงมา อยู่ในระดับสูง 31.45 และอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 29.03 ตามลำดับ

2.4.2 การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ หมายถึง เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง เตรียมอุปกรณ์การช่วยเหลือตามสภาพผู้ป่วย ในการรักษาพยาบาลผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บในหน่วยบริการระดับพื้นฐานและหน่วยบริการระดับสูง ตัวแปรนี้มีข้อความถาม จำนวน 8 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 17 – 32 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด - สูงสุด) เท่ากับ 15 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 27.99 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.90 ค่า คะแนนสูง แสดงว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีการเตรียมอุปกรณ์ การช่วยเหลือตามสภาพผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บ ในหน่วยบริการระดับพื้นฐานและหน่วยบริการระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับการช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ ของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง	29.23	ถึง	32.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	26.55	ถึง	29.22	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	17.00	ถึง	26.54	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 14

ตารางที่ 14 การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ ของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)		
การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (29.23-32.00)	39	31.45
ระดับปานกลาง (26.55 – 29.22)	56	45.16
ระดับต่ำ (17.00 – 26.54)	29	23.39

$$\bar{X} = 27.99 \quad S.D. = 2.90 \quad \text{สูงสุด} = 32.00 \quad \text{ต่ำสุด} = 17.00$$

จากตารางที่ 14 พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ส่วนใหญ่มีการเตรียมอุปกรณ์การช่วยเหลือตามสภาพผู้ป่วยในการรักษาพยาบาลผู้ป่วย / ผู้บาดเจ็บ ในหน่วยบริการระดับพื้นฐาน

และหน่วยบริการระดับสูง อยู่ในระดับปานกลาง 45.16 และอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 31.45 และอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 23.39 ตามลำดับ

2.4.3 การเคลื่อนย้าย หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง เมื่อให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นแล้ว ก่อนที่จะทำการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บขึ้นรถเข็นพร้อมจัดทำและตรึงผู้ป่วย เพื่อป้องกันการตกเตียง ตัวแปรนี้มีข้อคำถาม จำนวน 10 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 27 - 40 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด-สูงสุด) เท่ากับ 13 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 35.48 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.39 ค่าคะแนนสูง แสดงว่ามีการเคลื่อนย้าย เมื่อให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นแล้ว พร้อมจัดทำและตรึงผู้ป่วย เพื่อป้องกันการตกเตียง อยู่ในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับ การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย / ผู้บาดเจ็บของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง	37.17	ถึง	40.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	33.80	ถึง	37.16	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	27.00	ถึง	33.79	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 15

ตารางที่ 15 การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย / ผู้บาดเจ็บของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)		
การเคลื่อนย้าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (37.17 – 40.00)	36	29.03
ระดับปานกลาง (33.80 – 37.16)	52	41.94
ระดับต่ำ (27.00 – 33.79)	36	29.03

$\bar{X}$ = 35.48   S.D. = 3.39   สูงสุด = 40.00   ต่ำสุด = 27.00

จากตารางที่ 15 พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง เมื่อให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นแล้ว เคลื่อนย้ายผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บขึ้นรถเข็น พร้อมจัดทำและตรึงผู้ป่วย เพื่อป้องกันการตกเตียงอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.94 รองลงมา อยู่ในระดับต่ำร้อยละ 29.03 และอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 29.03 ตามลำดับ

2.4.4 การรายงานการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง จะแจ้งเวลาออกจากที่เกิดเหตุมายังศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ ในการดูแลผู้ป่วยและนำส่งสถานพยาบาล และมีการลงบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานลงในแบบรายงานการปฏิบัติงาน ตัวแปรนี้มีข้อคำถาม จำนวน 6 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 14 – 24 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด - สูงสุด) เท่ากับ 10 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 21.59 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.58 ค่า คะแนนสูง แสดงว่า มีการรายงานการปฏิบัติงานในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับการรายงานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนน	22.89	ถึง	24.00	คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	20.32	ถึง	22.88	คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	14.00	ถึง	20.31	คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การรายงานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)		
การรายงานการปฏิบัติงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (22.89-24.00)	58	46.78
ระดับปานกลาง (20.32 – 22.88)	33	26.61
ระดับต่ำ (14.00 – 20.31)	33	26.61

$\bar{X}$ = 21.59   S.D. = 2.58   สูงสุด = 24.00   ต่ำสุด = 14.00

จากตารางที่ 16 พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง จะแจ้งเวลาออกจากที่เกิดเหตุมายังศูนย์รับแจ้งเหตุ และส่งการ ในการดูแลผู้ป่วยและนำส่งสถานพยาบาล และมีการลงบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ลงในแบบรายงานการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 46.78 รองลงมาอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 26.61 และอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.61 ตามลำดับ

2.4.5 พฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในการช่วยเหลือผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ หมายถึง การปฏิบัติงานระดับพื้นฐาน และร่วมทีมปฏิบัติงานในระดับสูง สามารถให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ได้แก่ การค้ำคอเพื่อช่วยหายใจ การห้ามเลือด การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน และการเคลื่อนย้ายอย่างถูกวิธี การช่วยคลอดฉุกเฉิน สามารถให้ยาทางปากบางชนิดได้ เทคนิคหัตถการเบื้องต้น โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของแพทย์หรือพยาบาลวิชาชีพประจำศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ แบ่งเป็น การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย และการรายงานการปฏิบัติงาน ตัวแปรนี้มีข้อความถาม จำนวน 44 ข้อ โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 105 – 173 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนจริง (ต่ำสุด-สูงสุด) เท่ากับ 68 คะแนน ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$) เท่ากับ 149.58 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 12.30 ค่า คะแนนสูง แสดงว่า มีการรายงานการปฏิบัติงานในระดับสูง

ค่าคะแนนการแบ่งระดับการรายงานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ระดับสูง	(คะแนนระหว่าง	155.74 ถึง	173.00 คะแนน)
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่าง	143.44 ถึง	155.73 คะแนน)
ระดับต่ำ	(คะแนนระหว่าง	105.00 ถึง	143.43 คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 17

ตารางที่ 17 พฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)

พฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉิน ระดับกลาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (155.74 -173.00)	37	29.83
ระดับปานกลาง (143.44 - 155.73)	60	48.40
ระดับต่ำ (105.00 – 143.43)	27	27.77

$$\bar{X} = 149.50 \quad S.D. = 12.30 \quad \text{สูงสุด} = 173.00 \quad \text{ต่ำสุด} = 105.00$$

จากตารางที่ 17 พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 48.40 รองลงมา อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 29.83 และอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 27.77 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐาน 1 กำหนดไว้ว่า ปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

การทดสอบส่วนนี้ ใช้การทดสอบค่าด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square)

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคมมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของ
เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

(n = 124)

ลักษณะ ทางชีวสังคม	ระดับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เวชกิจฉุกเฉิน			จำนวน	χ^2
	เวชกิจฉุกเฉิน				
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
1. เพศ					2.45
ชาย	29(23.38)	38(30.65)	19(15.32)	86(69.35)	
หญิง	8 (6.45)	22(17.75)	8 (6.45)	38(30.65)	
รวม	37(29.83)	60(48.40)	27(21.77)	124(100.00)	
2. อายุ					6.21
20-30 ปี	29(23.38)	37(29.85)	15(12.10)	81(65.33)	
31-40 ปี	8 (6.45)	21(16.93)	12 (9.67)	43(33.05)	
41-47 ปี	0 (0.00)	2(1.62)	0 (0.00)	2(1.62)	
รวม	37(29.83)	60(48.40)	27(21.77)	124(100.00)	
3. รายได้ต่อเดือน					4.86
4,000 - 9,695 บาท	26(21.97)	29(23.40)	17(13.71)	72(58.08)	
9,696 -31,230 บาท	11(8.86)	31(25.00)	10(8.06)	52(41.92)	
รวม	37(29.83)	60(48.40)	27(21.77)	124(100.00)	
4. ระดับการศึกษา					3.98
มัธยมศึกษาตอนปลาย / เทียบเท่า	12(9.67)	14(11.29)	12(9.67)	38(30.63)	
สูงกว่ามัธยมศึกษา ตอนปลาย / เทียบเท่า	25(20.16)	46(37.11)	15(12.10)	86(69.37)	
รวม	37(29.83)	60(48.40)	27(21.77)	124(100.00)	

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ลักษณะ ทางชีวสังคม	ระดับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของเจ้า หน้าที่เวชกิจฉุกเฉิน			จำนวน	χ^2
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
	5. สถานภาพสมรส				
โสด	23(18.54)	35(22.25)	14(11.29)	72(59.11)	
ไม่โสด	14 (11.29)	25(20.15)	13 (10.45)	52(40.89)	
รวม	37(29.83)	60(48.40)	27(21.77)	124(100.00)	
6. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน					4.57
0.7 ปี – 3.5 ปี	25(20.16)	30(24.20)	19(15.32)	74(59.68)	
3.6 -10 ปี	12 (9.67)	30(24.20)	8 (6.45)	50(40.32)	
รวม	37(29.83)	60(48.40)	27(21.77)	124(100.00)	

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคมกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

1. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน
ณ จุดเกิดเหตุพบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน
ณ จุดเกิดเหตุ

2. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน
ณ จุดเกิดเหตุพบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน
ณ จุดเกิดเหตุ

3. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือน กับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน
ณ จุดเกิดเหตุพบว่า รายได้ต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานให้
บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ

4. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษา กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุพบว่า วุฒิการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ

5. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุพบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ

6. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการปฏิบัติงานกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุพบว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ได้ว่า ปัจจัยชีวสังคมไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในโรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 3.2 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 ปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่ ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ทักษะคิดต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุขณะออกปฏิบัติ ความเชื่ออำนาจในตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในโรงพยาบาลศูนย์ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีมาตรวัดแบบช่วงมาตร (Interval Scale) ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในตัวบุคคลกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน
ให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง

ปัจจัยภายในตัวบุคคล	1	2	3	4	พฤติกรรม การปฏิบัติงาน
ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ ฉุกเฉิน	.13	.37***	.25**	.24**	.28**
ทัศนคติต่อการปฏิบัติงานระบบบริการ การแพทย์ฉุกเฉิน	.17	.27**	.21*	.12	.23**
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ขณะออกปฏิบัติงาน	.12	.07	.32***	.23**	.21*
ความเชื่ออำนาจในตน	.04	.10	.17	.21*	.13

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$ *** $P < 0.001$

หมายเหตุ 1 = การรับแจ้งเหตุ
2 = การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ
3 = การเคลื่อนย้าย
4 = การรายงานการปฏิบัติงาน

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในตัวบุคคล
กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ใน
โรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า พฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ

1. ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง
กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานการรับแจ้งเหตุ ($r = .13$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ แสดงว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางที่มีความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
จะไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ

2. ทักษะคิดต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานการรับแจ้งเหตุ ($r = .17$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางที่มีทักษะคิดต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินจะ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ

3. การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุขณะออกปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานการรับแจ้งเหตุ ($r = .12$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุขณะออกปฏิบัติงานจะ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ

4. ความเชื่ออำนาจในตนในการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานการรับแจ้งเหตุ ($r = .04$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ

พฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

1. ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .37$) หมายความว่า ความรู้ในเรื่องระบบบริการฉุกเฉิน ของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานการช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

2. ทักษะคิดต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .27$) หมายความว่า ทักษะคิดของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานการช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

3. การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุขณะออกปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ ($r = .07$) พบว่า

ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินที่มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดเหตุขณะออกปฏิบัติงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

4. ความเชื่ออำนาจในตน ในการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ ($r = .01$) พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการปฏิบัติงานกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน จะไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

พฤติกรรมการปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย

1. ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .25$) หมายความว่า ความรู้ในเรื่องระบบบริการฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย

2. ทักษะคิดต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .21$) หมายความว่า ทักษะคิดต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานการเคลื่อนย้าย

3. การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุขณะออกปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .32$) หมายความว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุขณะออกปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานการเคลื่อนย้าย

4. ความเชื่ออำนาจในตน ในการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย ($r = .17$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ความเชื่ออำนาจในตนในการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย

พฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การรายงานกรปฏิบัติงาน

1. ความรู้ในเรื่องระบบบริการกรแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรายงานกรปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .24$) หมายความว่า ความรู้ในเรื่องระบบบริการกรแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานกรรายงานกรปฏิบัติงาน

2. ทศนคติต่อการปฏิบัติงานระบบบริการกรแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การรายงานกรปฏิบัติงาน ($r = .12$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ทศนคติของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานกรรายงานกรปฏิบัติงาน

3. การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุขณะออกปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การรายงานกรปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .23$) หมายความว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานกรรายงานกรปฏิบัติงานระดับสูงเช่นกัน

4. ความเชื่ออำนาจในตน ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การรายงานกรปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .21$) หมายความว่า ความเชื่ออำนาจในตนของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรปฏิบัติงาน การรายงานกรปฏิบัติงาน

พฤติกรรมกรการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานกรปฏิบัติการ

1. ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .28$) หมายความว่า ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ทั้ง 4 ด้าน

2. ทักษะคิดต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .23$) หมายความว่า ทักษะคิดของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ทั้ง 4 ด้าน

3. การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุขณะออกปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .21$) หมายความว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุขณะออกปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ทั้ง 4 ด้าน

4. ความเชื่ออำนาจในตน ในการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน ($r = .13$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินที่มีความเชื่ออำนาจในตนในการปฏิบัติงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ทั้ง 4 ด้าน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ได้ว่า ปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่

ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ในการช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงานและพฤติกรรมการปฏิบัติงานรวมทั้ง 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทัศนคติต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ในการช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ ในการเคลื่อนย้าย และพฤติกรรมรวมทั้ง 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุขณะออกปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานในการเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมรวมทั้ง 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความเชื่อในอำนาจตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานการรายงานการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 3 ปัจจัยภายนอกและสภาพแวดล้อม ได้แก่ นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน การฝึกอบรม สิ่งแวดล้อมในการทำงาน การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีมาตรวัดแบบช่วงมาตร (Interval Scale) ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกและสภาพแวดล้อม กับพฤติกรรม
การปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรง
พยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ปัจจัยภายนอกและสภาพแวดล้อม	1	2	3	4	พฤติกรรม การปฏิบัติงาน
นโยบายและเป้าหมายของกระทรวง					
สาธารณสุข	.11	.15	.26**	.27**	.22*
การฝึกอบรม	.11	.15	.17	.32***	.16
สิ่งแวดล้อมในการทำงาน	.04	.10	.18*	.07	.11
การได้รับข้อมูลข่าวสาร	.27**	.33***	.27**	.25**	.34***
การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคม	.11	.23*	.18*	.38***	.23**

* P < 0.05, ** P < 0.01 *** P < 0.001

หมายเหตุ 1 = การรับแจ้งเหตุ
2 = การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ
3 = การเคลื่อนย้าย
4 = การรายงานการปฏิบัติงาน

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกและ
สภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉิน
ระดับกลาง ในโรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า

พฤติกรรมปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ

1. นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการ
การแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางกับพฤติกรรมปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ
($r = .11$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นโยบายและเป้าหมาย
ของกระทรวงสาธารณสุข ในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจ
ฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมปฏิบัติงานการรับแจ้งเหตุ

2. การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ ($r = .11$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานการรับแจ้งเหตุ

3. สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรม การปฏิบัติงานการรับแจ้งเหตุ ($r = .04$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการปฏิบัติงานการรับแจ้งเหตุ

4. การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรม การปฏิบัติงานการรับแจ้งเหตุ ($r = .27$) พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวก กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานการรับแจ้งเหตุ

5. การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .11$) หมายความว่า การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ

พฤติกรรมปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

1. นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการ การแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมปฏิบัติงานการช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ ($r = .15$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การปฏิบัติงานการ ช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

2. การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ ($r = .15$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่า การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

3. สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรม การปฏิบัติงานการช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ ($r = .10$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรม การปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

4. การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรม การปฏิบัติงานการช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .33$) ความหมายว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

5. การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความ สัมพันธ์กับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = .23$) หมายความว่า การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับ กลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ

พฤติกรรม การปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย

1. นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการ การแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การปฏิบัติงานการเคลื่อนย้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .26$) หมายความว่า นโยบาย และเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของ เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การปฏิบัติงานการเคลื่อนย้าย

2. การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย ($r = .17$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การฝึกอบรม ของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย

3. สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานการเคลื่อนย้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .18$) หมายความว่า สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานการเคลื่อนย้าย

4. การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานการเคลื่อนย้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .27$) หมายความว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย

5. การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .18$) หมายความว่า การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย

พฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน การรายงานการปฏิบัติงาน

1. นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการรายงานการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .27$) หมายความว่า นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการรายงานการปฏิบัติงาน

2. การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน การรายงานการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .32$) หมายความว่า การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน การรายงานการปฏิบัติงาน

3. สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรม การปฏิบัติงานการรายงานการปฏิบัติงาน ($r = .07$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ แสดงว่า สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานการรายงานการปฏิบัติงาน

4. การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการปฏิบัติงานการรายงานการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .25$) หมายความว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทาง บวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานการรายงานการปฏิบัติงาน

5. การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความ สัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การรายงานการปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .38$) หมายความว่า การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การรายงานการปฏิบัติ

พฤติกรรมการปฏิบัติงานรวม 4 ด้าน ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน

1. นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการ การแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ ปฏิบัติงาน รวม 4 ด้าน ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การ รายงานการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .22$) หมายความว่า นโยบายและ เป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุขในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของ เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน รวม 4 ด้าน

2. การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน รวม 4 ด้าน ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน ($r = .16$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน รวม 4 ด้าน

3. สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง กับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน รวม 4 ด้าน ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน ($r = .11$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า สิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน รวม 4 ด้าน

4. การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรม การปฏิบัติงาน รวม 4 ด้าน ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .34$) หมายความว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทาง บวกกับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน รวม 4 ด้าน

5. การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน รวม 4 ด้าน ได้แก่ การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .23$) หมายความว่า การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน รวม 4 ด้าน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ได้ว่า ปัจจัยภายนอกและสภาพแวดล้อม ได้แก่

นโยบายและเป้าหมายกระทรวงสาธารณสุข ในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงานและพฤติกรรมรวมทั้ง 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรม การปฏิบัติงาน การรายงานการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ยอมรับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้

สิ่งแวดล้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน การเคลื่อนย้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การได้รับข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมรวมทั้ง 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การเคลื่อนย้าย การรายงานการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมรวมทั้ง 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3.4 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4 ตัวแปรปัจจัยจิตลักษณะภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ได้แก่ ความเครียดและแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีมาตรวัดแบบช่วงมาตร (Interval Scale) ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตลักษณะภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน

ปัจจัยทางจิตลักษณะตามสถานการณ์ปัจจุบัน	1	2	3	4	พฤติกรรม การปฏิบัติงาน
ความเครียด	.07	.06	.01	.11	.02
แรงจูงใจ	.05	.17	.04	.11	.08

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$ *** $P < 0.001$

หมายเหตุ 1 = การรับแจ้งเหตุ
2 = การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ
3 = การเคลื่อนย้าย
4 = การรายงานการปฏิบัติงาน

1. ความเครียดจากการปฏิบัติงานให้บริการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ ($r = .07$) การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ ($r = .06$) การเคลื่อนย้าย ($r = .01$) การรายงานการปฏิบัติงาน ($r = .11$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ความเครียดจากการปฏิบัติงานให้บริการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน รวมพฤติกรรม 4 ด้าน

2. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้บริการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางกับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การรับแจ้งเหตุ ($r = .05$) การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ ($r = .17$) การเคลื่อนย้าย ($r = .04$) การรายงานการปฏิบัติงาน ($r = .11$) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้บริการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน รวมพฤติกรรม 4 ด้าน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ได้ว่า ปัจจัยทางจิตลักษณะภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตอนที่ 3.5 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 5 ตัวแปรจากปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยภายนอก และสภาพแวดล้อม ปัจจัยจิตลักษณะภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน และปัจจัยทางชีวสังคม สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการทำงานบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ได้ศึกษาการทำนาย โดยตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพียงตัวแปรด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) วิธี Stepwise Method

ความหมายตามตาราง

R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงซ้อน
R ²	หมายถึง	ค่าประสิทธิภาพการทำนาย
R ² Change	หมายถึง	ค่าประสิทธิภาพการทำนายที่เปลี่ยนแปลงเมื่อสมการเปลี่ยน
F	หมายถึง	ค่าสถิติทดสอบ
P	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติสมการเปลี่ยน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Method) เพื่อทำนายพฤติกรรมการทำงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ตัวแปรทำนาย	R	R ² ร้อยละ	R ² Change ร้อยละ	F
การได้รับรู้ข่าวสาร	.34	11.5	-	15.86 ***
ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน	.40	16.3	4.8	6.90***

* P < 0.05,   ** P < 0.01   *** < 0.001

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามสมมติฐานที่ 5 เพื่อหาตัวแปรร่วมกันทำนายพฤติกรรมการทำงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการทำงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 รวม 2 ตัวแปร ได้แก่ การได้รับรู้ข่าวสาร ความรู้เรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน โดยค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย R² เท่ากับร้อยละ 16.30 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 นั้น

สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ได้ร้อยละ 16.30 เมื่อพิจารณารายละเอียดของการทำนายแต่ละตัวพบว่า

ตัวแปรทำนายที่ 1 คือ การได้รับข้อมูลข่าวสาร เป็นตัวแปรทำนายที่ดีที่สุดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ได้ร้อยละ 11.50

ตัวแปรทำนายที่ 2 คือ ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน เป็นตัวแปรทำนายที่เพิ่มการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.80 เมื่อร่วมทำนายกับตัวแปรที่ 1 สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ได้ร้อยละ 16.30

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรทำนายในรูปคะแนนดิบ (b) และในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย (Seb) ค่าทดสอบความมีนัยสำคัญการถดถอย (t) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการทำนาย (SE est) และค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมกรปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ตัวแปรทำนาย	b	B	Seb	t
การได้รับรู้ข่าวสาร	.75	.30	.20	3.61 ***
ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน	1.19	.24	.42	2.84 **

* $P < 0.05$ ** $P < 0.01$ *** $P < 0.001$

$R = .44$

$R^2 = .192$

$a = 125.85$

SE est = 11.19

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรที่ทำนาย พบว่า ตัวแปรทำนาย 2 ตัวแปร ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสาร มีผลทางบวกต่อค่าคงที่ของสมการทำนาย พฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และความรู้เรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินมีผลทางบวกต่อค่าคงที่ของสมการทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$\begin{aligned} \text{พฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการ} = & 125.85 + .75 (\text{การได้รับข้อมูลข่าวสาร}) \\ & + 1.19 (\text{ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน}) \end{aligned}$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\begin{aligned} \text{พฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการ} = & .30 (\text{การได้รับข้อมูลข่าวสาร}) \\ & + .24 (\text{ความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน}) \end{aligned}$$

ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 5 ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า มีตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนาย พฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสาร ความรู้เรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อสมมุติฐานดังกล่าวสนับสนุนสมมติฐานที่ว่า ตัวแปรอิสระหลายตัวที่สามารถทำนาย พฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จึงยอมรับสมมติฐานที่ 5

วิจารณ์

ประเด็นสำคัญที่ได้ค้นพบและนำมาเป็นข้อวิจารณ์ มีสาระ ดังนี้

1. ปัจจัยทางชีวสังคม

ผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ในโรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ส่วนใหญ่ เป็น เพศชาย ร้อยละ 69.36 เพศหญิง ร้อยละ 30.64 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 65.32 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 4,000- 9,695 บาท ร้อยละ 58.06 สำเร็จการศึกษา ระดับอนุปริญญา/เทียบเท่า ร้อยละ 69.36 ด้านสถานภาพสมรส พบว่า ส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรสโสด ร้อยละ 58.06 ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานให้ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน 3-7 ปี ร้อยละ 55.65

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิกการศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานภาพสมรส ระยะเวลาในการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางในโรงพยาบาลศูนย์ ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

2. ปัจจัยภายในตัวบุคคล

ผลการวิจัย พบว่าความรู้ในเรื่องระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ทักษะคิดต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน การรับรู้โอกาสเสี่ยง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน สามารถวิจารณ์ ได้ดังนี้

ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 2 พบว่า ความรู้ของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินในโรงพยาบาลศูนย์ที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข อธิบายได้ว่า ความรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญ ในการสร้างพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินหากบุคคลมีความรู้ดีจะส่งผลทำให้พฤติกรรมการปฏิบัติงานดีไปด้วย ดังคำกล่าวที่ว่า สติปัญญาเป็นปัจจัยทางจิตลักษณะที่เป็นสาเหตุหรือเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ในการพัฒนาจิตลักษณะในด้านอื่น ๆ เนื่องจากสติปัญญาเปรียบเหมือนส่วนที่เป็นรากของต้นไม้

ที่ต้องคอยหาอาหารมาเลี้ยงลำต้น เพื่อให้ดอกและผลที่สมบูรณ์ ความรู้เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางสติเพื่อให้สามารถคิด เข้าใจ และสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาจิตลักษณะในส่วนลำต้น ดอกและผลได้ ดังเช่น ผลการวิจัย พบว่า เจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางที่ปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ถึง ระดับต่ำ ดังนั้น หากจัดการเพิ่มความรู้ให้กับบุคลากรจะส่งผลต่อพฤติกรรมการให้บริการด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สะอาด (2537) พบว่า การได้รับการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร สำหรับปัจจัยด้านทัศนคติต่อการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง อธิบายได้ว่าทัศนคติและค่านิยมที่ดีต่อพฤติกรรม คือ ลักษณะการมองเห็นคุณประโยชน์และคุณค่าของการกระทำพฤติกรรม เกิดความพอใจ และมีความพร้อมที่จะกระทำพฤติกรรม ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลางต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 37.90 จึงส่งผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพิชญา (2546) ที่พบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการสุขภาพแก่ประชาชนของเจ้าหน้าที่ศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดสระบุรี และการวิจัยของ บุญกอบ (2527) ที่ศึกษาจริยาของครูไทย พบว่า ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนจะเป็นผู้ที่อบรมสั่งสอนนักเรียนได้ดี ส่วนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุขณะออกปฏิบัติงาน พบว่า มีความสัมพันธ์กับเชิงบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เวชกิจฉุกเฉินระดับกลาง อธิบายได้ว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่รับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในระดับต่ำ ร้อยละ 35.48 เนื่องจากบุคลากรส่วนใหญ่ อายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 65.32 จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีธนา ((2547) พบว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงเกิดภาวะแทรกซ้อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของสมาชิกในสมาคมผู้เปลี่ยนถ่ายอวัยวะแห่งประเทศไทย

3. ปัจจัยภายนอกและสภาพแวดล้อม

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยภายนอกและสภาพแวดล้อม ได้แก่ นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุข การได้รับข้อมูลข่าวสารและการได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน สามารถวิจารณ์ ได้ดังนี้

นโยบายและเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุข ในด้านการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อช่วยผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพราะ กระทรวงสาธารณสุขโดยสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดนโยบายดังกล่าวให้ทุกหน่วยงานดำเนินงานเกี่ยวกับระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน พร้อมทั้ง ได้สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานผลจึงทำให้เจ้าหน้าที่ได้มีพฤติกรรมในการปฏิบัติงานที่ดี (สำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน, 2548) สำหรับการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพราะ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่นั้นเป็นการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องตัวชี้วัดด้านความถูกต้อง และทันเวลาของระบบข้อมูลข่าวสาร (Real Time) ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาตนเอง จึงมีความสำคัญที่จะทำให้ กลุ่มตัวอย่างนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ ในด้านการได้รับแรงสนับสนุนจากสังคมนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมปฏิบัติงาน เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Pander (1966) ที่ได้กล่าวถึงแรงสนับสนุนจากสังคมที่เป็นองค์ประกอบต่อพฤติกรรมของคน นั้นเอง

4. ปัจจัยทางจิตลักษณะภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยทางจิตลักษณะภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ได้แก่ ความเครียดและแรงจูงใจไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางการปฏิบัติงานให้บริการทางการแพทย์ ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.37 สำเร็จการศึกษาสูงกว่ามัธยมปลาย / เทียบเท่าและปฏิบัติงานทางด้านสุขภาพมาก่อนปฏิบัติงานด้านระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน จึงเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่าง ดังกล่าว มีความวิตกกังวลน้อยขณะปฏิบัติงาน ดังนั้น เมื่อปฏิบัติงานแล้วจึงมีประสบการณ์ด้านสาธารณสุขและการช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉิน